

מדין וקסמים בידם. טעם אותם זקנים נטל מהם, ולא יכלו לשלט כלל בכשפיהם. וידברו אליו דברי בלק, דברים בגלוי ולא בלחש. פגום און היה, ופגום עין, ופגום רגל. משלשה מקומות היה פגום. מתקן היה לצד האחר, וכך צריך אותו צד אחר - מקום שהפגם שרוי, כל מין למינו.

ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבת. הם פתוב, וידברו אליו. והוא פתוב, ויאמר אליהם. לינו פה הלילה, משום שהלילה הוא שעת הצד האחר לכשפים, בפשה שנמצאים ושולטים צדדים רעים ומתפשטים בעולם. כאשר ידבר ה' אלי, שבח היה משבח את עצמו בשם ה'.

וישבו שרי מואב. ושרי מדין נפדרו מהם ולא רצו לשבת שם. וזקני מואב נשארו, שפתוב וישבו שרי מואב, לבדם. נאה עשו מדין שנפדרו מכל וכל מהם. ואלמלא לא היו מפים בסוף שהיו בעצת בלעם, לשלח נשותיהם לישראל בשטים לישראל להטעותם. והפתוב מוכיח את חטאם, שפתוב (במדבר כה) כי צורים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר פזבי בת נשיא מדין אחתם וגו'. בשני אלה חטאו, והיה חטאם גדול. הכו אחר כך בזנב. ולכן אלו נשארו אתו, ואלו הלכו לבדם.

דבר אחר וישבו שרי מואב עם בלעם - פמה נאה היה להם לבני מדין שהלכו, אם רצונם כן. אבל ישיבה שישבו הם במואב גרמה להם טוב משום שנשארו שם. ומה שהלכו אותם של מדין, גרמו להם רע. מה הטעם? אלו חששו לכבוד דבר הקדוש ברוך הוא, וישבו. ואלו לא חששו לזה

מואב וזקני מדין וקסמים בידם. טעמא דאינון זקנים נטל מנייהו, ולא יכילו למשלט בחרשייהו כלל. וידברו אליו דברי בלק. מלין באתגליא, ולא בלחישו. פגים אודנא הוה, ופגים עינא, ופגים רגלא. מתלת הוכתינ הוה פגים. מתוקן הוה לסטרא אחרא, והכי אצטריך להווא סטרא אחרא, אתר דשריא פגים, זינא לזיניה.

ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשיבותי, (במדבר כב) אינון פתיב, וידברו אליו. ואיהו כתיב, ויאמר אליהם. לינו פה הלילה, בגין דליליא איהו שעטא דסטרא אחרא הוי, לחרשיא, בשעתא דמשתכחי ושלטי סטרי בישין ומתפשטין בעלמא. פאשר ידבר יי אלי. שבוחי קא משבח גרמיה בשמא דיי.

וישבו שרי מואב, ושרי מדין אתפרשו מנייהו, ולא בעו למיתב תמן. וסבי מואב אשתארו, דכתיב וישבו שרי מואב בלחודייהו. יאות עבדי מדין, דאתפרשו מכל וכל מנייהו. ואלמלא לא הוו מחאן בסופא דהוו בעיטא דבלעם, לשלחא נשיהון לישראל בשטים למטעי לון. וקרא אוכח חובא דלהון, דכתיב, (במדבר כה) פי צוררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר פזבי בת נשיא מדין אחותם וגו'. בתרין אלין חאבו. והוה חובא דלהון סגי. מחו בזנבא לבתר. ובגין כן אלין אשתארו בהדיה, ואלין אזלו בלחודייהו.

דבר אחר וישבו שרי מואב עם בלעם, פמה יאות הוה לון לבני מדין דאזלי, אי רעותא דלהון הכי. אבל ישיבה דיתיבו אינון דמואב, גרמא לון טב, בגין דאשתארו תמן. ומאן דאזלו אינון דמדין, גרמי לון ביש. מאי